

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสหวิทยาเขตวิทย์ปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ฉัตรชัย ประชัน¹ นิวัตต์ น้อยมณี²
กัญญากร เอี่ยมพญา³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาาระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ 2) เปรียบเทียบระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วุฒิกการศึกษา อายุและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอน โรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 234 คน ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้วย ค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปรางกรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกตามเพศ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามวุฒิกการศึกษา อายุ และประสบการณ์ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
อีเมล: chatchai5019bp@gmail.com

² อาจารย์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
อีเมล: nw.noymanee@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาพื้นฐานและการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
อีเมล: Kanporn2512@gmail.com

The Student Support System of Schols in Wittayapran School Group Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office

Chatchai Prachan¹ Niwat Noymanee²
Kanporn lampaya³

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the student support system of school group in Wittayapran School Samut Prakan secondary educational service area office. 2) to compare the student support system of school group in Wittayapran School Samut Prakan secondary educational service area office by gender educational background, age and work experience. The sample of this research, School teachers in Wittayapran School Samut Prakan secondary educational service area office of 324 people. Stratified random sampling was done by comparing the proportion of students to the marked sample and then simple random sampling. in order to complete the specified number of samples. The instruments used in the study was a 5 – level rating scale questionnaire with the reliability of the whole edition at the level .98. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test, and one way analysis of variance. The research results found that the student care system of the schools in Wittayapran School Samut Prakan secondary educational service area office, overall was at a high level. Classified by gender, overall, there were statistically significant differences at the .05 level. Categorized by educational qualification, age, and overall experience, there were no statistically significant differences.

Keywords: the student support system of school. Samut Prakan secondary educational service area office.

¹ Master's degree student Master of Education Program Field of Study: Educational Administration Bangkok Suvarnabhumi University. e-mail: chatchai5019bp@gmail.com

² Lecturers, Master of Education Program Field of Study: Educational Administration Bangkok Suvarnabhumi University. e-mail: nw.noymanee@gmail.com

³ Associate Professor Lecturer in Basic and Educational Administration Rajabhat Rajanagarindra University. e-mail: Kanporn2512@gmail.com

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในกระแส การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เพราะเนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างมาก ในการสร้างความได้เปรียบของประเทศ เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลก ภายใต้ระบบเศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก (ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 น. 1)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งที่ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาของ สถานศึกษาที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานอย่างชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของครู บุคลากรและเครือข่ายที่ เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566 : 1, 3) โดยมีการกำหนดนโยบายให้กับสถานศึกษาในสังกัดทุก ๆ แห่ง โดยจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และปลอดภัยในสังคมปัจจุบัน นโยบายและจุดเน้นประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2566 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย มีดังนี้ 1) เร่งสร้างความปลอดภัยใน สถานศึกษา เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิต และภัยอื่น ๆ โดยมีการดำเนินการ ตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งดำเนิน การศึกษาวิเคราะห์วิจัยติดตามประเมินผลการดำเนินการและแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุง พัฒนาและขยายผลต่อไป 2) เร่งปลูกฝังทัศนคติพฤติกรรม และองค์ความรู้ ที่เกี่ยวข้องโดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้าง ภูมิคุ้มกันควบคู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวกและสร้างสรรค์พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้อง คุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย 1) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะระดับการศึกษาภาคบังคับ เพื่อป้องกันเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน 2) ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษาเพื่อรับการพัฒนารอบด้าน มีคุณภาพ ตามศักยภาพ ตามวัยและต่อเนื่อง อย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการร่วมงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการและจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โดยมอบหมายให้ศูนย์ความปลอดภัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ศป.สพฐ.) ดำเนินการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยคำนึงถึงสิทธิของนักเรียนเพื่อให้ได้รับ โอกาสทางการศึกษา มีการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาให้มีความรู้

ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อ ดังสรุปของ คมสันต์ ทะลายรัมย์ (2560 น. 15) กล่าวว่า ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยการมีส่วนร่วมจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข ตลอดจนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามอัตภาพของตนเองพร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตอย่างมีคุณภาพรอบด้านเป็นกำลังสำคัญของสังคมสามารถนำพาความรุ่งเรืองและความสงบสุขสู่ประเทศชาติต่อไป

เด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันจำนวนไม่น้อยที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างกันไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และคนทำงานด้านเด็กจะใช้ความรัก ความปรารถนาดีอย่างมากมายเพียงใดก็ตาม ก็ไม่อาจพิทักษ์ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์เด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เกมคอมพิวเตอร์จนถึงขั้นหมกมุ่น และลอกเลียนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกมจนนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเองและสังคม มีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่ผิดกฎหมาย ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา และข้อขัดแย้ง ทะเลาะวิวาท ใช้สารเสพติด ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยมความเป็นไทย ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว ค่อนข้างประมาท ติดเพื่อน ติดสื่อ และให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีคุณธรรมน้ำใจ ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียนที่มาจากกรณีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ ดูแลผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์และสุขภาพจิตที่ดี พร้อมทั้งจะแนะนำและร่วมกันแก้ปัญหาของผู้เรียน (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 น. 1-2)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ มีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา รวมทั้งวิธีการจัดกิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอันจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นประสบความสำเร็จตามที่คิดหวัง โดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงานคือ มนุษย์ทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้น การยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนานักเรียน เพื่อดูแลช่วยเหลือในด้านการป้องกัน การแก้ไขปัญหา หรือการส่งเสริมนักเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นและความสำเร็จของงาน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกคน ทั้งการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรของโรงเรียนในทุกระดับ ผู้ปกครองหรือชุมชน (ที่มา : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต, 2567 น. 26)

โรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มี 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) สมุทรปราการ โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐไพเราะในพรบรม ราชานุเคราะห์ โรงเรียนหลวงพ่อบานคลองด่านอนุสรณ์ โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา และโรงเรียนสมุทรปราการจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 เป็นผู้เรียนวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ปัญหาเหล่านี้ได้มีการสำรวจ จึงสรุปได้ดังนี้ คือ นักเรียนมีพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะเกเรอยู่ร่วมกันก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท ไม่สนใจเรียน หนีเรียน ติดเกมมีพฤติกรรมซู้สาวพฤติกรรมดั่งกล่าวสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาที่กล่าวไว้ว่า เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม ติดการพนัน นิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรูบรอบอาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ เครียด ซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่มาจากสภาพแวดล้อม โรงเรียน ชุมชนและสังคม เพื่อน และบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียนเอง มีการสำรวจข้อมูลจากหลักฐานการเก็บรวบรวมข้อมูลรายบุคคลจากสถานศึกษา ดังนี้ คือ จากการสำรวจข้อมูลทั่วไปของนักเรียนพบว่า มีปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาหย่าร้าง ปัญหาด้านเศรษฐกิจ บิดามารดาอยู่ต่างจังหวัด นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง สภาพเช่นนี้ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกละเลยความอบอุ่น มีผลกระทบต่อด้านการเรียน ผลการเรียนตกต่ำ เด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ ติดเกม เล่นการพนัน การมั่วสุมสร้างความรำคาญให้แก่ชาวบ้าน (ที่มา: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552 น. 4)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา คิดเป็น ทำเป็นและประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุและประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. ครูที่ปรึกษาผู้จกนักเรียนมากขึ้น สามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ช่วยลดปัญหาทั้งในด้านผลการเรียนและความประพฤติที่สำคัญ คือ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนก่อให้เกิดความสุขในโรงเรียน
2. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ส่งเสริมสนับสนุนความสามารถในทุกด้านตามศักยภาพ ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมมีภูมิคุ้มกันในตัวเอง และดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 590 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ, 2566)
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 ได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 608) จำนวน 234 คน ดำเนินการสุ่ม

แบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ตอบแบบสอบถาม
1) เพศ
(1) เพศชาย
(2) เพศหญิง
2) วุฒิการศึกษา
(1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
(2) สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
3) อายุ
(1) น้อยกว่า 30 ปี
(2) ระหว่าง 30-40 ปี
(3) 41 ปีขึ้นไป
4) ประสบการณ์การทำงาน
(1) น้อยกว่า 10 ปี
(2) ระหว่าง 10-20 ปี
(3) 21 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สมุทรปราการ
1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2) ด้านการคัดกรอง
3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา
4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
5) ด้านการส่งต่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p. 90-95)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
2. กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนดให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ให้พิจารณาความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : index of item objective congruence) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 50-100) ซึ่งให้ระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามแต่ละข้อ
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990 p. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .98 และสร้างแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการแจกแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อคณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ เพื่อขอหนังสือขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เพื่อขอเก็บข้อมูลจากครู และขอวัน เวลาในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามวัน และเวลาที่ได้นัดหมายไว้กับโรงเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถามแบบออนไลน์จนครบทั้งหมด 234 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ใช้เวลาในการเก็บแบบสอบถาม ตั้งแต่ วันที่ 30 มีนาคม 2567 ถึง 20 พฤษภาคม 2567
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาพิจารณาและตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำคะแนนที่ได้จัดพิมพ์ลงเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วแปลความหมายของคะแนนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการอยู่ในระดับใด โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์โดยอาศัยแนวคิดตามแบบของลิเคิร์ท

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ผู้วิจัยสรุปผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	106	45.30
หญิง	128	54.70
รวม	234	100.00
2. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	188	80.34
สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	46	19.66
รวม	234	100.00
3. อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	111	47.44
ระหว่าง 30-40 ปี	102	43.59
41 ปีขึ้นไป	21	8.97
รวม	234	100.00
4. ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	133	56.84
ระหว่าง 10-20 ปี	67	28.63
21 ปีขึ้นไป	34	14.53
รวม	234	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 234 คน ส่วนใหญ่เป็นครูเพศหญิง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 ครูเพศชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 80.34 สูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.66 อายุส่วนใหญ่ได้แก่อายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 47.44 รองลงมาอายุระหว่าง 30 - 40 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 43.59 และลำดับสุดท้ายอายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.97 ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 56.84 รองลงมาได้แก่ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10 -20 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 28.63 และประสบการณ์การทำงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.53

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปารการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยรวมและรายด้าน

n = 234

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.20	.73	มาก	2
2. ด้านการคัดกรอง	4.17	.74	มาก	4
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.21	.62	มาก	1
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.18	.73	มาก	3
5. ด้านการส่งต่อ	4.15	.72	มาก	5
รวม	4.18	.67	มาก	

จากตาราง พบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปารการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .67) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งต่อ

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปารการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

n = 234

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล		S.D.	ระดับ	อันดับ
1. สถานศึกษาศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.26	.80	มาก	1
2. มีการดูแลนักเรียนตามสัดส่วนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด				
3. มีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เพื่อวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล	4.18	.81	มาก	6
4. นำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน	4.21	.86	มาก	4
5. มีการไปเยี่ยมบ้านและเก็บรวบรวมข้อมูล				
6. รวบรวมพฤติกรรมนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น สังเกต สัมภาษณ์ บันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	4.18	.85	มาก	7
	4.19	.88	มาก	5
7. มีการปรับปรุงข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันเสมอ	4.22	.84	มาก	3
8. มีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน สรุปผลและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ				
รวม	4.20	.73	มาก	

จากตาราง พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = .73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ สถานศึกษาศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ มีการปรับปรุงข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันเสมอ อันดับสุดท้าย คือ มีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน สรุปผลและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ

ตารางที่ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการคัดกรอง

n = 234				
ด้านการคัดกรอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองในการจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างชัดเจน	4.18	.84	มาก	5
2. มีการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน โดยพิจารณาคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด	4.09	.87	มาก	8
3. มีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เพื่อคัดกรองนักเรียน	4.25	.85	มาก	1
4. ใช้เครื่องมือหรือแบบคัดประกอบการคัดกรองนักเรียน	4.13	.89	มาก	7
5. คัดกรองนักเรียนโดยสามารถแยกกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	4.19	.88	มาก	4
6. มีการสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นระดับชั้น นำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน	4.19	.81	มาก	2
7. บันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน	4.19	.86	มาก	3
8. มีการจัดทำสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนทุกระดับที่เป็นปัจจุบัน จัดเก็บอย่างเป็นระบบ	4.15	.86	มาก	6
รวม	4.17	.74	มาก	

จากตาราง พบว่า ด้านการคัดกรอง โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = .74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การคัดกรอง อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ มีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เพื่อคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือ มีการสรุปผลการคัด

กรองนักเรียนเป็นระดับชั้น นำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน อันดับสุดท้าย คือ มีการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน โดยพิจารณาคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา

n = 234				
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การวางแผนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม	4.26	.73	มาก	2
2. จัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างสม่ำเสมอ	4.29	.78	มาก	1
3. จัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน Classroom meeting ทุกระดับชั้นและทุกภาคเรียน	4.20	.81	มาก	6
4. จัดกิจกรรมซ่อมเสริม เพื่อพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน	4.18	.82	มาก	8
5. จัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม	4.17	.80	มาก	9
6. การเสริมสร้างความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน	4.19	.80	มาก	7
7. มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนสำรวจตนเอง ให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อย และพัฒนาตนเอง	4.21	.74	มาก	4
8. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น รู้จักควบคุมตนเอง และเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตร่วมกันกับผู้อื่น	4.20	.78	มาก	5
9. สร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักเรียนโดยการสนับสนุน ชมเชยและยกย่องนักเรียนที่ทำคุณงามความดี	4.26	.78	มาก	3
รวม	4.21	.62	มาก	

จากตาราง พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = .62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การส่งเสริมและพัฒนา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ จัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างสม่ำเสมอ รองลงมา คือ การวางแผนกิจกรรม/โครงการ ที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม อันดับสุดท้าย คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

n = 234				
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน เพื่อรับทราบแนวทางปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียน	4.15	.85	มาก	8
2. ครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน	4.22	.84	มาก	2
3. ประสานความร่วมมือระหว่างและผู้ปกครองเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน	4.21	.83	มาก	3
4. ครูที่ปรึกษาให้การช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา	4.21	.86	มาก	4
5. ประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหาของนักเรียนเป็นรายกรณี	4.14	.87	มาก	10
6. ดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	4.17	.87	มาก	6
7. จัดกิจกรรมการป้องกันและการช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา	4.15	.90	มาก	9
8. มีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา เพื่อส่งต่อให้ได้รับการช่วยเหลือ	4.21	.90	มาก	5
9. บันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และติดตามผลนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.26	.83	มาก	1
10. จัดทำสารสนเทศผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และติดตามผลนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน จัดเก็บอย่างเป็นระบบ	4.16	.86	มาก	7
รวม	4.18	.73	มาก	

จากตาราง พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ บันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และติดตามผลนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ ครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน อันดับสุดท้าย คือ ประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหาของนักเรียนเป็นรายกรณี

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน
สหวิทยาเขตวิทยปารการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการส่งต่อ

n = 234				
ด้านการส่งต่อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ	4.21	.79	มาก	1
2. ประสานความร่วมมือกันภายในเพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา	4.21	.81	มาก	2
3. มีกระบวนการขั้นตอนการส่งต่อที่มีความชัดเจน	4.13	.82	มาก	7
4. บันทึกการส่งต่อนักเรียนไปพบครูแนะแนว/ครูฝ่ายปกครอง กรณีนักเรียนที่มีปัญหาต้องได้รับการช่วยเหลือ	4.18	.84	มาก	3
5. ติดต่อประสานงานไปยังผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา เช่น สถานพยาบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.14	.87	มาก	6
6. ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ	4.09	.88	มาก	9
7. บันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาทั้งภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ	4.12	.84	มาก	8
8. จัดทำสารสนเทศการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือ รายงานการส่งต่อนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน จัดเก็บอย่างเป็นระบบ	4.16	.84	มาก	5
9. ประสานความร่วมมือระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนว/ครูฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปเพื่อให้ความช่วยเหลือต่อไป	4.18	.86	มาก	4
รวม	4.15	.72	มาก	

จากตาราง พบว่า ด้านการส่งต่อ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การส่งต่อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ รองลงมา คือ ประสานความร่วมมือกันภายในเพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา อันดับสุดท้าย คือ ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขต วิทยปการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วุฒิกการศึกษา อายุและประสบการณ์การทำงาน

ตารางการเปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปการ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

n = 234

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสมุทรปราการ	เพศ				t	p
	เพศชาย		เพศหญิง			
	(n = 106)		(n = 128)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.08	.79	4.30	.66	-2.310*	.022
2. ด้านคัดกรอง	4.05	.84	4.27	.64	-2.339*	.026
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.10	.65	4.30	.58	-2.470*	.014
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.02	.82	4.31	.61	-2.989*	.003
5. ด้านการส่งต่อ	4.01	.80	4.27	.61	-2.777*	.006
รวม	4.05	.73	4.29	.60	-2.700*	.008

จากตาราง พบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปการ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ครูเพศ
ชายมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.05$, S.D.=.73) และครูเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=.60) และเมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน
สหวิทยาเขตวิทยปการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ
แรก คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.31$, S.D.=.61) รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา
($\bar{X} = 4.30$, S.D.=.58)

ตารางการเปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

n = 234

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สมุทรปราการ	วุฒิการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	หรือเทียบเท่า		หรือเทียบเท่า			
	(n = 188)		(n = 46)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.21	.70	4.18	.83	.233	.816
2. ด้านการคัดกรอง	4.17	.73	4.15	.81	.211	.833
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.19	.64	4.29	.56	-.968	.334
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.16	.73	4.26	.74	-.760	.448
5. ด้านการส่งต่อ	4.14	.71	4.19	.75	-.373	.709
รวม	4.18	.66	4.21	.70	-.326	.745

จากตาราง พบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก
ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .66) และครูที่มีวุฒิการศึกษา
สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = .70) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางการเปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

n = 234

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสหวิทยาเขต วิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา สมุทรปราการ	อายุ							
	น้อยกว่า 30 ปี		ระหว่าง 30-40 ปี		41 ปีขึ้นไป		รวม	
	(n = 111)		(n = 102)		(n = 21)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.17	.69	4.22	.72	4.25	.95	4.20	.73
2. ด้านการคัดกรอง	4.20	.67	4.13	.78	4.22	.95	4.17	.74
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.24	.62	4.15	.63	4.39	.54	4.21	.62
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.25	.63	4.09	.78	4.28	.92	4.18	.73
5. ด้านการส่งต่อ	4.20	.64	4.09	.76	4.23	.85	4.15	.72
รวม	4.21	.62	4.14	.70	4.27	.80	4.18	.67

จากตาราง พบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ น้อยกว่า 30 ปี ระหว่าง 30 – 40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในอันดับแรก คือ ครูที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในอันดับแรก คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .54) รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=.92)

ตารางการเปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยรวมและรายด้าน

n = 234

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสหวิทยาเขต วิทยปรางกร สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สมุทรปราการ	ประสบการณ์การทำงาน							
	น้อยกว่า 10 ปี		ระหว่าง 10-20 ปี		21 ปีขึ้นไป		รวม	
	(n = 133)		(n = 67)		(n = 34)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.24	.67	4.16	.67	4.11	.99	4.20	.73
2. ด้านการคัดกรอง	4.24	.66	4.14	.68	3.94	1.10	4.17	.74
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.27	.59	4.15	.56	4.10	.81	4.21	.62
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.28	.61	4.12	.69	3.93	1.09	4.18	.73
5. ด้านการส่งต่อ	4.21	.63	4.15	.64	3.93	1.07	4.15	.72
รวม	4.25	.60	4.15	.62	4.00	.96	4.18	.67

จากตาราง พบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 10 ปี ระหว่าง 10 – 20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในอันดับแรก คือ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = .60) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในอันดับแรก คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .61) รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .59)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากปัจจุบันโรงเรียนมีการให้ความสำคัญกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาก มีระบบงาน และกิจกรรมการแนะแนวเพื่อให้คำปรึกษา ฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพรัตน์ สมครอง (2560 น. 61) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญิรา วาดี (2561 น. 90) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิสมา มาสุข (2560 น. 85) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งต่อ เมื่อจำแนกในส่วน ของรายละเอียดแต่ละด้าน สามารถนำผลการวิจัยมาเสนอได้ดังต่อไปนี้

1) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารเห็นความสำคัญในการที่จะช่วยให้ครูทราบถึงข้อดีหรือข้อควรปรับปรุงของนักเรียน ต้องการทราบจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน จึงอำนวยความสะดวกให้ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อให้สามารถนำไปวางแผนในการป้องกันช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม ได้มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อทำความรู้จักนักเรียนและผู้ปกครอง ทั้งยังได้ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว เพื่อการส่งเสริมการป้องกัน และการช่วยเหลือแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง ปลอดภัยจากสารเสพติด และมีความสุขในการดำรงชีวิต อยู่ในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ เกตุประทุม (2560 น. 61) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอฟานทอง สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ้านนาถอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับมาก

2) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการคัดกรองโดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูได้ดำเนินงาน โดยมีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรอง เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง โดยมีทะเบียนประวัติ แฟ้มประวัติ มีหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครอบคลุมถูกต้องเหมาะสม มี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหา โดยในกลุ่มปกติ ครูควรส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้ ส่วนกลุ่มเสี่ยง ครูควรให้ความสำคัญดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อที่ส่งเสริมให้เป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มที่มีปัญหา ครูต้องดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเร่งด่วน และแก้ไขให้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นกลุ่มปกติ โดยครูควรกำหนดแนวทางการดำเนินงาน มีการจัดทำข้อมูลนักเรียนแต่ละกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภางา เชื้อมทอง (2562 น. 67) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการคัดกรอง โดยรวม อยู่ในระดับมาก

3) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา โดยรวม อยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเต็มตามศักยภาพ หรือการสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมนักเรียนในกลุ่มปกติให้ดีขึ้น และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรเอกชนมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตลอดจนนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายอารมณ์ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ญาภา นูพิมพ์ (2560 น. 73) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา สังกัดเทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา สังกัดเทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ด้านการส่งเสริมและพัฒนา โดยรวม อยู่ในระดับมาก

4) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากการดูแลช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาในการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด หาวิธีการช่วยเหลือ

ทั้งการป้องกันและการแก้ปัญหา โดยไม่ละเลยนักเรียน จนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไข ปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงโดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ในการให้การปรึกษาเบื้องต้น และจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกิตต์ ไม้ตรี (2562 น. 66) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษา ปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนทุ่งศุขลาพิทยา “กรุงไทยอนุเคราะห์” อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้าน การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยรวม อยู่ในระดับมาก

5) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปารการ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการส่งต่อ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ทางโรงเรียนมีการแจ้งผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนร่วมกัน มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เบื้องต้นและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งโรงเรียนอยู่ในพื้นที่ที่องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการประสานงาน ช่วยเหลือ ร่วมมือระหว่างกัน มีการรายงานผลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และโรงเรียนมีระบบส่งต่อภายในภายนอก จึงทำให้ดำเนินการด้านการส่งต่อนักเรียนมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ โสภณ เชื้อทอง (2562 น. 67) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการส่งต่อ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปารการ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุและประสบการณ์ การทำงาน สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปารการ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากครูที่มีเพศแตกต่างกันย่อมมีความรู้ ความเข้าใจในการแก้ปัญหาหรือมองปัญหาในแบบลักษณะเดียวกันแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562 น. 74) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จำแนกตามเพศ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่าง กันจะมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบและขั้นตอนที่เหมือนกัน เนื่องจากได้รับการอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหมือนกัน ครูที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำและให้คำปรึกษานักเรียน ทางด้านการเรียน ด้านส่วนตัว ด้านสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์รัตน์ สมครอง (2560 น. 61) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระบบ การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหาร ครูและบุคลากรของโรงเรียนใน สหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการให้ความสำคัญกับ การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการประสานงานที่ีระหว่างครูกับผู้ปกครอง ผู้บริหาร มีการกำหนดนโยบายให้เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จัดกิจกรรม ส่งเสริมที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้ เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามสนใจเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญเนตร มูลทองจาด (2564 น. 68) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน วัดอุดมรังสี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี จำแนก ตามอายุ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทยปรางกร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนมีการจัดให้มี การอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมสนับสนุนศักยภาพของ นักเรียน เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสร่า สิมพรัักษ์ (2560 น. 66) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านการส่งต่อ ค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ ครูที่ปรึกษาคำนึงถึงผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาทั้งภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ และมีกระบวนการขั้นตอนการส่งต่อที่มีความชัดเจน
2. ด้านการคัดกรอง ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 2 รองจากสุดท้าย ครูที่ปรึกษาควรใช้ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน โดยพิจารณาคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้เครื่องมือหรือแบบคัดประกอบการคัดกรองนักเรียน และควรจัดทำสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนทุกระดับที่เป็นปัจจุบัน และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ
3. ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 3 รองจากสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหาของนักเรียนเป็นรายกรณี จัดกิจกรรมการป้องกันและการช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา จัดทำสารสนเทศผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และติดตามผลนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปราชญ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
2. ควรศึกษาปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิทย์ปราชญ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการและสังกัดอื่น ๆ
3. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- ขวัญเนตรมุลทองจาด.(2564).การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี. [งานค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- ณัฐกิตติ์ โมตรี. (2562). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนทุ่งศุขลาพิทยา“กรุงไทยอนุเคราะห์”อำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นิสร สิมพริกษ์. (2560). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พิมพ์ญา นูพิมพ์. (2560). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา สังกัดเทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- พิมพ์รัตน์ สมครอง. (2560). การศึกษาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริรัตน์ เกตุประทุม. (2560). การดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบางทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ. (2566). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). การศึกษาสภาพการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. (2567). คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 เข้าถึงได้จาก <https://www.dmh.go.th/ebook/view.asp?id=26>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด อีเลฟเว่น สตาร์ อินเตอร์เทรต.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579. กรุงเทพมหานคร : พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.(2552).แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

โสภา เชื้อมทอง. (2562). สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.” วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].

Cronbach, L. J. *Essential of psychological testing (5thed.)*. New York: Harper & Collins,
1990.

Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activitier.
Journal of Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.

Likert, R. (1987). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.